

Mødet genoptoges Kl. 7.

Povlsen: Jeg takker den højtærede Kirkeminister for hans Tilsagn om, at han vilde underkaste Spørgsmaalet om Statsstøtte til en Hovedistandsættelse af Karlby Kirke en nøje Prøvelse. Jeg haaber, at denne Prøvelse maa føre til, at den højtærede Minister stiller Forslag om Statsstøtte til Finanslovens anden Behandling i Erkendelse af, at det dog er Staten, der har Hovedansvaret for, at Karlby Kirke er blevet bygget saa slet, som den er.

Jeg takker ligeledes den højtærede Kirkeminister for, at han gav mig Tilsagn om, at Stillingerne som Bygningskonsulenter under Kirkeministeriet fremtidig skulde blive besat efter Opsalg og ikke paa den Maade, som det er sket, at Kirkeministeren personlig har henvendt sig til Folk, som han mente kunde være egnede til disse Stillinger. Men idet jeg bringer den højtærede Minister min Tak derfor — det var egentlig Hovedformaalet med at rejse det Spørgsmaal, jeg har rejst — vil jeg tillige beklage, at den højtærede Kirkeminister ikke havde et eneste beroligende Ord til mig med Hensyn til sin Stilling til de gamle Præstegaarde. Jeg tør maaske dog gaa ud fra, at den, der tier, samtykker, og at den højtærede Minister i Virkeligheden er enig med mig i, at der bør vises Nænsomhed og Varsomhed overfor de gamle smukke Præstegaarde. Paa dette Omraade kan jeg ogsaa rette en Tak til det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), idet det ærede Medlem jo forsikrede mig, at han som Bygningskonsulent nok skulde vaage over de gamle Præstegaarde, her kunde jeg trygt stole paa ham. Jeg ved ogsaa, at der i et af de Amter, det ærede Medlem har med at gøre som Bygningskonsulent, er blevet istandsat en af de smukke gamle Præstegaarde, nemlig Fakse Præstegaard, og jeg har hørt, at det Resultat, man dør er naaet, er overordentlig tilfredsstillende. Men tør det ærede Medlem nu med Haanden paa Hjertet forsikre mig, at det er ham, der har Æren for, at denne gamle Præstegaard bliver bevaret? Det vilde glæde mig i høj Grad, om det ærede Medlem kunde det.

Hvad Ulsø Præstegaard angaar, har jeg ikke beklaget, at den gamle Præstegaard ikke er blevet restaureret. Efter alt hvad jeg har hørt om den gamle Ulsø

Præstegaard, er jeg klar over, at det økonomisk set vilde være uforsvarligt at istandsætte denne, saa det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) kunde spare sig alle sine Bemærkninger derom. Men derimod har jeg beklaget mig i høj Grad over den nye Præstebolig, som nu afløser den gamle Ulsø Præstegaard. Den højtærede Kirkeminister udtalte, at jeg havde malet med alt for stærke Farver, og det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) var meget vred paa mig og udøste i rigt Maal sin Vredes Skaaler over mit syndige Hoved — jeg maa dog tilføje, at det glædede mig at høre det ærede Medlem udtale, at det smertede ham at skulle gøre det; det tåler jo til Ære for det ærede Medlem. Det ærede Medlem udtalte, at var slemt for et almindeligt Medlem af dette høje Ting at komme galt af Sted — jeg har desværre ikke Fortrykket, men jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg citerer det ærede Medlem saaledes —, men dobbelt galt, naar den paagældende optraadte som Præst og skulde være Sandhedsvidne. Maa jeg sige til det ærede Medlem, at jeg optræder ikke i denne Sal som Præst, jeg optræder som et ganske almindeligt Medlem af dette høje Ting, og naar det ærede Medlem talte om, at man som Præst skulde være Sandhedsvidne, haaber jeg da ikke, at der deri ligger, at naar man ikke er Præst, skal man ikke være Sandhedsvidne; jeg haaber da, det ærede Medlem er enig med mig i, at med Hensyn til Sandhedskravet er vi alle ligestillede. Men jeg tror nu heller ikke, at jeg er kommet saa galt af Sted, som det ærede Medlem nu vil give det Udseende af. Jeg maa tilstaa, at det ærede Medlems meget stærke Ord stod i et besynderligt Forhold til de reelle Indvendinger, han fremførte mod det, jeg havde sagt vedrørende Ulsø Præstegaard, og naar den højtærede Kirkeminister udtalte, at jeg havde mølet med for stærke Farver, dokumenterede han jo Punkt for Punkt, at jeg havde haft Ret i mine Anker, og det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) sluttede sig til den højtærede Kirkeministers Dokumentation i saa Henseende. Den højtærede Kirkeminister indrømmede Punkt for Punkt, at jeg havde haft Ret; den højtærede Minister og det ærede Medlem for øvrigt ogsaa udtalte jo endogsaa, at de havde gjort, ganske vist forgæves, Forsøg paa at faa en mere praktisk Placering af Værelserne i denne Bolig. Jeg har jo fuldkommen Ret, naar jeg paapeger det fuldkommen urimelige i, at man lægger Spisekammeret mod Syd og Vest, med Vindue mod Syd og Vest . . . . . den højtærede Kirkeminister ryster